

NGHẸN NGÀO !...

(Nhớ lời cháu vợ là Nguyễn Văn Hào, kỹ sư việt cộng “dạy đời” trong đêm tang bà nhạc 27-6-1987)

Hãy khóc cho tôi giảm chút đau,
Mấy năm phấn đấu chả qua mau.
Nỗi lòng tâm sự cùng ai nhỉ ?...
Chia sẻ dùm tôi bớt lụy trào !

Cảm thấy người tôi quá tủ thân,
Chẳng ai thăm hỏi hoặc ân cần.
Những năm "cải tạo" ai thương đến?...
Sống chết riêng mình hỏi thế nhân!...

Đời tôi vướng vấp cảnh phong trần,
Ngày tháng khó khăn chịu chết trần.
Lặng lẽ đau thương trong cuộc sống,
Tinh thần khốn khổ đẩy căn phần ?...

Xích lô cảnh sống cuộc đời tôi,
Chất mót hào xu của nổi trôi.
Ăn mắm húp vôi không đủ sống,
Cái nghèo đẩy tới chả ngưỡng thôi !

Tôi khóc cho đời lắm trái ngang,
Buông lời miệt thị kẻ lầm than.
Khinh bần, trọng phú ôi chua xót,
Cứ trách Trời cao tạo phũ phàng !...

Lắm kẻ nghèo nàn tất cậy trông,
Gạo cơm thiết yếu chỉ cầu mong.
Xích lô khổ nhục bên hè phố,
Giá rét run người mặc gió đông !...

Trời ơi ! Bà chi cảnh bất công,
Người thời nệm ấm đắp chăn bông.

Bữa ăn thịnh soạn và thừa thãi,
Tiền bạc dồi dào thoải mái thông !

Đốt đuốc tìm người đức hạnh đâu ?
Tiểu nhân quân tử loạn xà ngầu.
Thau nhiều vàng hiếm càng tìm khó,
Trong biển trần ai ngỡ ngẩn sầu !...

Tình nghĩa đồng tiền hắt đậm sâu,
Những đêm suy tính suốt canh thâu.
Hoa tiêu mái tóc trông về núi,
Tay trắng nhìn xem nghĩ cũng rầu !...

Mặc Hậu

Sài-Gòn, đêm 20-12-87

(Kỷ niệm những ngày lạnh lẽo mùa Noel)

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/MacHau.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11700 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC